

Ivan Potić

NEŠTO KAO

Nešto kao šesti novembar
kao plesan
čađ, gar ili dim
nešto što veze
nema sa mnom
ili ja veze
nemam sa tim

Nešto kao pogrešan grad
ukleta sudba
propala stvar
nešto kô ljubav
u zatočeništvu
krvava usna
otrovna tvar

Nešto što vreba
iz fosforne tmine
bala što gasi svaki tvoj plam
što ruke vezuje
srce ti ledi
nešto zbog čega
ostaješ sam

Nešto što se uvuče u kosti
i niko ne zna kako se leči
zmijski svlak iz tvoga oka
i neke moje pogrešne reči

NIŠTA NE DOLAZI LAKO

Ništa ne dolazi tako lako
kao tuga
tu si
i odjednom te nema
voliš i tren kasnije
ne znaš ni

ko je ta žena
prijatelj ti postaje
neprijatelj
bog te pita kako
kleveće
krije ženu
da se ne zaljubi u tebe
sestra te mrzi
komšija huška kerove
dok prolaziš
devojke koje si svlačio
streljaju te na ulici
ništa ne postižeš lako
onako kao u mladosti
pod tobom ne rastu pupoljci
samo korov i glog
spadaju ti pidžame
dok visiš sa simsa
neke hotelske sobe
držeći se jednom rukom
za golubije pero
čuješ plač deteta
koji nisi čuo u mladosti
ne znaš kako si se tu stvorio
da li si otac
ili si sin
nije ti jasno
čiji je san
ili se tebi dešava
postmoderni grč
ojedi i ekcemi
laju na tebe iz pesme
da li si normalan
budi te zvuk ambulantnih kola
ali čak ne želiš
ni da se pustiš

šta ako dole ne bude nikog
šta ako san nije tvoj

šta ako je u tom snu
nemoguće
zaustaviti
pad

TOPIONICA

Da li je Topionica juče radila više?

Noćas niko nije spavao.
Ili vas more druge brige?
Fašizam,
recimo.
Plašite li se
zlog džina,
ili vam je drago
što je svet sve luđi.
Da li se sumporna kiselina
ljuljuškala u cisterni,
ili se malo prosulo
babi na prag?
Hoće li ovaj minus
pojačati loženje guma,
ili su sve gume založene?
Šaljem dimne signale
preko rešetke za roštilj
svoj deci sveta,
savetujem im da ostanu
u Diznilendu
ili negde gde je Matriks
all inclusive.
Nekima pišem da je bolje
da se još ne rađaju.
Čekajte da ode Klaus Švab,
da prođe rat
i digitalno ropstvo.
Ovde noćas niko nije spavao,
a tek je devetnaesti oktobar.
Rtanj se još ne beli.

Paradajz je crn.

VEZANI NA SUP

U Bosni se tad ratovalo
ali nisi to imao gde da vidiš
nisi imao struju
kad bi struja došla
ljudi su proveravali
da li su im riknuli zamrzivači
i frižideri
nije bilo struje
bežali smo u centar
bilo je manje kerova
nismo se plašili
postojali su šinteri
onda su im zapalili kola
šetali smo po smetovima
odlazili kod prijatelja
devojaka
poznanka
koji su imali struju
da nas je nekako
mogao videti Nikola Tesla
sa nekog gradonosnog oblaka
rekao bi
pa pustite im struju
da nas je mogao videti Pupin
zauvek izbačen iz čitanki
ili Milanković
proveri ćemo šta je to Milanković
rekli bi
Cccccccccccc
nisu isključivali Beograd
ali je Dogvil bio podeljen u grupe
bili su blagosloveni oni
vezani na SUP
oni su uvek imali struju
ovde su se utrkivali u podnošenju žrtve
vrhovnom vođi
restrikcije su potrajale dva meseca

umrli smo
pa smo se opet rađali

kad je struja jednom došla
videli smo da je
u međuvremenu
besneo rat
u kojem nismo učestvovali

posle smo na TV-u videli
i doktora Dabića
lečio je bioenergijom
ali njega se slabije sećam

pamtim samo učenje pod svećom
i radosno kliktanje sklopke.